

122

USTAWA

z dnia 20 maja 1976 r.

o grach losowych i totalizatorach.

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady prowadzenia gier losowych i totalizatorów oraz zasady uczestniczenia w tych grach i totalizatorach.

2. Ustawa nie dotyczy premiowania przez banki na podstawie losowania papierów wartościowych oraz książeczek oszczędnościowych i innych dowodów na złożone wkłady pieniężne.

Art. 2. 1. Grami losowymi w rozumieniu ustawy są następujące gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik zależy wyłącznie od przypadku:

- 1) gry liczbowe, w których uczestniczy się przez wpłacenie stawki, a wysokość wygranych zależy od łącznej kwoty wpłaconych stawek,
- 2) loterie pieniężne i fantowe, w których uczestniczy się przez nabycie losu, a ilość i wysokość wygranych określona jest regulaminem,
- 3) gry w automatach.

2. Totalizatorami w rozumieniu ustawy są zakłady wzajemne o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których przedmiotem jest odgadywanie wyników wyścigów konnych lub zawodów sportowych i w których uczestniczy się przez wpłacenie stawki, a wysokość wygranych zależy od łącznej kwoty wpłaconych stawek.

3. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia uznać za gry losowe lub totalizatory inne niż wymienione w ust. 1 i 2 gry losowe lub zakłady wzajemne o wygrane pieniężne lub rzeczowe.

4. Minister Finansów rozstrzyga w razie wątpliwości, czy gra lub zakłady wzajemne są grą losową lub totalizatorem.

Art. 3. Gry losowe i totalizatory mogą być prowadzone wyłącznie na zasadach ustalonych w ustawie.

Art. 4. 1. Wartość wygranej w grze losowej i totalizatorze nie może być niższa od ceny losu lub kwoty wpłaconej stawki.

2. Ogólna wartość wygranych w grze liczbowej i totalizatorze nie może być niższa niż 50% łącznej kwoty wpłaconych stawek, w loterii zaś pieniężnej i fantowej — niż 30% łącznej ceny przeznaczonych do sprzedaży losów.

3. Nadwyżkę wpływów z tytułu uczestnictwa w grze losowej lub totalizatorze nad wartością wygranych, kosztami prowadzenia gry lub totalizatora oraz po dokonaniu rozliczeń z budżetem przeznacza się na cele społeczne lub rozwoju gospodarki narodowej.

Art. 5. 1. Gra losowa lub totalizator mogą być prowadzone wyłącznie przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz na podstawie zezwolenia Ministra Finansów.

2. Można utworzyć jednostkę gospodarki uspołecznionej w celu prowadzenia gier losowych lub totalizatorów. Powołanie takiej jednostki organizacyjnej wymaga zgody Ministra Finansów.

3. Minister Finansów może uprawnienie do udzielania zezwoleń na prowadzenie loterii fantowych i gier w automatach oraz do wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 2, przekazać terenowym organom administracji państwowej lub podległemu sobie przedsiębiorstwu państwowemu „Polski Monopol Loteryjny”.

4. Przedsiębiorstwo państwowe „Polski Monopol Loteryjny” ma prawo używania pieczęci z wizerunkiem orła, ustalonym dla godła Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 6. 1. Minister Finansów sprawuje ogólny nadzór nad działalnością jednostek gospodarki uspołecznionej w zakresie prowadzenia przez nie gier losowych i totalizatorów oraz koordynuje tę działalność.

2. Organ udzielający zezwolenia na prowadzenie gry losowej lub totalizatora sprawuje nadzór nad zgodnością prowadzenia tej gry lub totalizatora z przepisami o grach losowych i totalizatorach oraz z regulaminem gry lub totalizatora.

3. Minister Finansów może:

- 1) przekazać przedsiębiorstwu państwowemu „Polski Monopol Loteryjny” wykonywanie niektórych funkcji związanych z ogólnym nadzorem i koordynacją, przewidzianych w ust. 1,
- 2) ustalić inne organy właściwe do sprawowania nadzoru nad zgodnością prowadzenia gier losowych i totalizatorów z przepisami o grach losowych i totalizatorach niż określone w ust. 2.

Art. 7. Organ, który udzielił zezwolenia na prowadzenie gry losowej lub totalizatora, może je cofnąć, jeżeli jednostka gospodarki uspołecznionej prowadząca grę lub totalizator narusza przepisy o grach losowych i totalizatorach albo regulaminu gry lub totalizatora.

Art. 8. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej prowadząca grę losową lub totalizator ustanawia regulamin gry lub totalizatora.

2. Regulamin gry losowej i totalizatora ustala szczegółowe warunki gry lub totalizatora, prawa i obowiązki grających i jednostki gospodarki uspołecznionej, która prowadzi tę grę lub totalizator, oraz tryb składania i roz-

patrywania reklamacji wnoszonych przez grających. Regulamin określa również cel, na jaki przeznaczają się nadwyżkę wpływów z gry lub totalizatora; może także stanowić, że do uczestniczenia w totalizatorze lub grze losowej nie powinny być dopuszczane osoby małoletnie.

3. Regulamin gry losowej lub totalizatora podlega zatwierdzeniu przez organ udzielający zezwolenia na prowadzenie tej gry lub totalizatora.

4. Organ udzielający zezwolenia może upoważnić kierownika jednostki gospodarki uspołecznionej, o której mowa w art. 5 ust. 2, do wprowadzania zmian w regulaminie w zakresie ustalonym przez ten organ. Kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej jest obowiązany niezwłocznie powiadomić organ udzielający zezwolenia o zmianach wprowadzonych w regulaminie.

5. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która prowadzi grę losową lub totalizator, jest obowiązana zapewnić zainteresowanym możliwość zapoznania się z regulaminem.

Art. 9. 1. Wygrane w grach losowych i totalizatorach wypłaca (wydaje) się okazicielom losów lub innych dowodów udziału w grze lub totalizatorze za zwrotem tych dowodów, chyba że regulamin gry lub totalizatora stanowi inaczej.

2. Wygrane w grach losowych i totalizatorach wolne są od podatków i opłat.

3. Jednostka gospodarki uspołecznionej prowadząca grę losową lub totalizator nie ma obowiązku badania uprawnień okaziciela losu lub innego dowodu udziału w grze lub totalizatorze; może jednak wstrzymać wypłatę (wydanie) wygranej na okres nie przekraczający 30 dni, jeżeli zachodzą wątpliwości co do uprawnień okaziciela do rozporządzania losem (dowodem).

4. Nie dokonuje się wypłaty (wydania) wygranej na podstawie losu lub innego dowodu udziału w grze lub totalizatorze, którego autentyczności lub numeru nie można stwierdzić.

5. W wypadku utraty lub zniszczenia losu bądź innego dowodu wystawionego imiennie albo na okaziciela, stwierdzającego udział w grze losowej lub totalizatorze, ich uczestnikowi nie służą żadne roszczenia w stosunku do jednostki gospodarki uspołecznionej prowadzącej tę grę lub totalizator, chyba że regulamin tej gry lub totalizatora stanowi inaczej.

Art. 10. 1. Roszczenia z gry losowej i totalizatora przedawniają się z upływem terminu ustalonego w regulaminie gry lub totalizatora. Termin ten nie może być krótszy niż 7 dni i dłuższy niż 6 miesięcy i biegnie od dnia, w którym roszczenie stosownie do regulaminu stało się wymagalne.

2. W razie zgłoszenia w terminie reklamacji bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia zakończenia postępowania reklamacyjnego, w razie zaś wstrzymania wypłaty (wydania) wygranej na podstawie art. 9 ust. 3 — z upływem okresu, na który wstrzymano tę wypłatę (wydanie).

Art. 11. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej prowadząca grę losową lub totalizator może powierzyć innej jednostce gospodarki uspołecznionej lub osobie fizycznej wykonywanie niektórych czynności z zakresu prowadzenia gry losowej lub totalizatora.

2. Jednostka gospodarki uspołecznionej lub osoba fizyczna, którym powierzono wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za swoje działania lub zaniechania naruszające przepisy o grach losowych i totalizatorach na zasadach ogólnych.

3. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która powierza innej jednostce gospodarki uspołecznionej lub osobie fizycznej wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialna za szkody wyrządzone grającym w związku z wykonywaniem tych czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze tej jednostki lub osoby. Jednostka powierzająca wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, ponosi jednak w każdym wypadku odpowiedzialność za szkody wyrządzone grającym w związku z wykonywaniem tych czynności do wysokości ceny nabytego losu lub wpłaconej stawki.

Art. 12. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady prowadzenia gier losowych i totalizatorów.

2. Minister Finansów określa zasady gospodarki finansowej jednostek gospodarki uspołecznionej utworzonych w celu prowadzenia gier losowych lub totalizatorów.

Art. 13. Ilekroć w ustawie jest mowa o jednostkach gospodarki uspołecznionej, rozumie się przez to również instytucje państwowe i organizacje społeczne, których zadanie nie polega na prowadzeniu działalności gospodarczej.

Art. 14. W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1971 r. Nr 28, poz. 260 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234) przepisy części I działu II rozdziału 6 otrzymują brzmienie:

„Rozdział 6. Przepisy o przestępstwach i wykroczeniach w zakresie gier losowych i totalizatorów.

Art. 117. § 1. Kto prowadzi bez wymaganego zezwolenia grę losową lub totalizator albo w prowadzeniu takim pośredniczy,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 2 lub grzywny do 200.000 złotych albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze grzywny do 25.000 złotych.

§ 3. W wypadku określonym w § 1 podlegają przepadkowemu stanowiące przedmiot przestępstwa skarbowego dokumenty i urządzenia gry losowej lub totalizatora oraz wygrane, które na podstawie tych dokumentów przypadają grającym, a także pieniądze uzyskane ze sprzedaży losów i wpłaconych stawek.

Art. 118. § 1. Kto prowadzi bez wymaganego zezwolenia loterię fantową, z której nadwyżka jest przeznaczona na cel społeczny,

podlega karze grzywny do 25.000 złotych.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze pieniężnej.

Art. 119. § 1. Kto uczestniczy w zakładach totalizatora prowadzonego bez wymaganego zezwolenia, podlega karze grzywny do 100.000 złotych.

§ 2. Art. 117 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 120. § 1. Kto prowadzi grę losową lub totalizator niezgodnie z przepisami o grach losowych i totalizatorach lub z regulaminem gry lub totalizatora, podlega karze grzywny do 25.000 złotych.

§ 2. Jeżeli czyn dotyczy loterii fantowej, sprawca podlega karze pieniężnej.

Art. 121. Kto nie będąc do tego uprawniony, z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, trudni się sprzedażą losów lub innych dowodów udziału w grze losowej lub totalizatorze,

podlega karze ograniczenia wolności lub grzywny do 25.000 złotych albo obu tym karom łącznie."

Art. 15. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 i z 1971 r. Nr 27, poz. 252) w art. 413 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Roszczeń z gry lub zakładu można dochodzić tylko wtedy, gdy gra lub zakład były prowadzone na podstawie zezwolenia właściwego organu państwowego."

Art. 16. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. Nr 55, poz. 398),
- 2) art. 6, 7, 8, 10 i 11 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 20, poz. 173 i z 1958 r. Nr 11, poz. 40).

2. Loterie prowadzone na podstawie planów loterii zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie ustawy rozegrane będą według zasad ustalonych w dotychczas obowiązujących przepisach.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1976 r.

w sprawie wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym zezwoleń na prowadzenie niektórych rodzajów działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 164 i z 1974 r. Nr 27, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, tryb i organy uprawnione do wydawania zezwoleń na prowadzenie przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) rzemiosła,
- 2) handlu wewnętrznego i usług gastronomicznych,
- 3) usług hotelarskich,
- 4) innych usług.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) osób prawnych mających siedzibę za granicą,
- 2) polonijnych stowarzyszeń i organizacji społecznych mających siedzibę za granicą,
- 3) osób fizycznych stale zamieszkałych za granicą,
- 4) osób fizycznych mających obce obywatelstwo, które uzyskały karty stałego pobytu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 5) spółek nie mających osobowości prawnej, których udziałowcami są osoby określone w pkt 3 i 4.

§ 3. Organem właściwym do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w § 1, zwanego dalej „zezwoleń”, jest organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Osoby, stowarzyszenia i spółki, o których mowa w § 2, mogą składać wnioski o wydanie zezwolenia bezpośrednio lub za pośrednictwem pełnomocnika albo polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub polskiego urzędu konsularnego.

2. Osobom prawnym oraz stowarzyszeniom i organizacjom wymienionym w § 2 pkt 1 i 2 zezwolenia wydaje się po zaopiniowaniu wniosku przez Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

3. Zezwolenie wydaje się na okres do 10 lat, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 4; ważność zezwolenia ustala się do końca roku kalendarzowego, w którym termin upływa. Po upływie okresu ważności zezwolenia może być wydane nowe zezwolenie.

4. Termin ważności zezwolenia na prowadzenie działalności w budynku lub na terenie, którego okres użytkowania jest ograniczony, nie może przekraczać okresu, na jaki przewidziane jest to użytkowanie.

§ 5. Przy wydawaniu zezwoleń oraz prowadzeniu działalności gospodarczej mają zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1972 r. Nr 23, poz. 164